■ Anul II
■ Nr. 4 (13)
■ Aprilie 2012

Corbi
tradiție și actualitate

Investiții majore în infrastructură

pag. 2

Rapsodia păstorească!

pag. 7

Pentru comuna Corbi luna mai înseamnă mai multă bucurie! Pe 6 mai va avea loc marea sărbătoare a urcatului oilor la munte, o sărbătoare deosebit de importantă pentru ciobanii din zonă. Noi, corbenii, ținem foarte mult la această manifestare tradițională privind păstoritul montan, pentru că reflectă cu autenticitate obiceiurile străbunilor noștri și frumusețile portului popular. Acest eveniment reunește formații atât din județele Sibiu, Vâlcea și Gorj cât și comune învecinate localității noastre. Vă așteptăm să luați parte la acest eveniment, "Rapsodia Păstorească", ajuns la cea de- a 42- a ediție!

Mihai Ungurenuș,
primarul
comunei Corbi

Omul sfinţeşte locul!

pag. 4, 5, 8

Ce denumire reprezentativă să-i atribuim Școlii din Corbi?

pag. 6

Vocea satului

pag. 3

Investiții majore în infrastructură

În ultimii ani, Executivul din Corbi a reușit să dea în folosință podul care traversează Râul Doamnei și care asigură legătura între satele Stănești și Poduri. De asemenea, lucrările la aducțiunea de apă au continuat cu fonduri proprii și cu surse atrase, asta deoarece Guvernul "a uitat" să mai aloce bani.

"Comunele Corbi, Domnești și Pietroșani au avut și au un proiect de introducerea a rețelelor de apă și canalizare care trebuia finanțat de Guvern. Dar asta este istorie pentru că, de câțiva ani, nicio comună nu a mai primit fonduri. În aceste condiții a trebuit să continuăm pe cont propriu, e adevărat, într-un ritm mult mai lent. Am reușit extinderea rețelei de apă în satele Corbi, Jgheaburi și Piuă ajungând de la 120 de branșamente la 530", spune primarul Mihai Ungurenuș. De asemenea, cu eforturi proprii a fost asfaltat drumul către Mănăstirea "Corbii de Piatră" și, în fiecare an, s-au efectuat pietruiri de drumuri.

Școlile, grădinițele și căminele culturale au fost modernizate

Un accent deosebit a fost pus și în ceea ce privește școlile și căminele culturale. În fiecare an s-a lucrat la reabilitarea acestor instituți, în prezent comuna Corbi mândrindu-se cu unități de învățământ și lăcașe de cultură moderne. Același lucru se poate spune și despre grădinițe care, în afara lucrărilor de reabilitare, au în curtea lor și spații de joacă pentru copii.

Școala Corbi

50.000 de salcâmi plantați în Vatra Satului

În luna noiembrie, la Corbi s-a desfășurat acțiunea de plantare a numai puțin de 50.000 de puieți de salcâm, cu sprijinul Direcției Agricole Argeș. "Plantarea salcâmilor s-a făcut pe o suprafață de 13 ha, în zona Vatra Satului (La Chilii). S-a urmărit stabilizarea terenului, deoarece în fiecare an avem probleme din cauza alunecărilor de teren.

Pod peste Râul Doamnei în satul Stăneşti

2,5 milioane de euro au ocolit comuna

Interesele politice au afectat locuitorii comunei Corbi. Cel puțin așa susține primarul Mihai Ungurenuș care vorbește cu dezămăgire despre proiectul pe Măsura 3.2.2. "Cetățenii care în fiecare an contribuie prin plata taxelor și impozitelor locale aveau tot dreptul să beneficieze și de fonduri guvernamentale și de fonduri europene și, în felul acesta, localitatea devenea mult mai bogată și mai interesantă pentru investitori. Totodată, investițiile cu fonduri europene ar fi determinat mulți tineri să rămână în localitate. Ei, vrând nevrând, au luat calea orașelor sau a străinătății, în căutarea unor locuri de muncă și a unor venituri mai mari. Încă din 2009 am depus pe Măsura 3.2.2. proiectul pentru introducerea canalizării în localitate care, cu siguranță, se află prăfuit prin sertarele de la Ministerul Mediului. Cu siguranță nu am primit finanțare din cauza intereselor politice. Criteriile politice au afectat comuna prin blocarea proiectelor, guvernanții crezând că în felul acesta atât primarul cât consilierii locali vor avea de pierdut în viitoarele alegeri. Singura instituție care a înțeles că trebuie să fie alături de noi, de locuitorii comunei, a fost și este Consiliul Județean Argeș. Din puținii bani pe care i-a avut la dispoziție ne-a reaprtizat fonduri, sprijinindu-ne și încurajându-ne să continuăm o serie de investiții, să avem drumuri bune, pietruite, iluminat public bun, școli bine puse la punct, bine reabilitate și dotate dar, din păcate, cu elevi din ce în ce mai puțini", a mai spus primarul Ungurenuș.

Apare noua lege a pajiștilor

Noua lege a pajiștilor va obliga fermierii să folosească banii primiți din subvenții pentru modernizarea și întreținerea patrimoniului pastoral. În prezent, Ministerul Agriculturii lucrează la normele metodologice pe Legea pajiștilor, care va aduce beneficii agricultorilor din zonele de munte. Prin noua lege va exista obligativitatea ca toți banii care se primesc din subvenții să fie cheltuiți pentru modernizarea și întreținerea patrimoniului pastoral.

Legea este deja promulgată iar normele metodologice sunt așteptate să apară până la finele anului. În prezent, prin PNDR, România beneficiază până în 2013 de peste 800 milioane euro prin trei măsuri de agromediu și zone defavorizate care sunt orientate către zonele de munte. Zonele montane vor beneficia de un sprijin financiar mai consistent prin noua Politică Agricolă Comună (PAC) 2014-2020, de acest sprijin urmând să beneficieze și România. Zona de munte din România cuprinde circa 3,2 milioane hectare de terenuri agricole, din care 2,5 milioane ha pășuni și fânețe naturale. Dacă socotim o încărcătură de o unitate vită mare la hectarul de pășune, vom vedea că zootehnia noastră montană are un potențial precum Elveția sau Austria!

Vocea satului

Filofteia Vintilă (sat Jgheaburi)

„Sunt mulțumită de activitatea actualului primar și a Consiliului Local. În sat avem asfalt și se vede că s-a făcut o grămadă de lucruri bune. Primarul e respectuos, vorbește cu oamenii și ne ajută cum poate mai bine, Să-l țină Dumnezeu sănătos și să facă în continuare tot ce e bine pentru comună!”

Ion Negritu (sat Corbi)

„Eu sunt bucuros că Dispensarul a fost renovat. Aveam nevoie de acest dispensar și iată că Primăria rezolvat această problemă. Sper ca în viitorul apropiat să asfalteze și drumul Dispensarului. Și, în general, Primăria trebuie să aibă grijă de drumurile locale.”

Viorel Dragomir (sat Corbșori)

„Au fost multe realizări în ultimii ani. Au fost reabilitări de drumuri, de clădiri. Văd că acum se lucrează la apă. Dacă se rezolvă și problema cu apa, eu zic că localitatea noastră va arăta mult mai bine. În rest, ce să zic, știu dânșii care ne conduc ce e bine pentru comună și știu ei ce să facă...”

Virginia Sumedrea (sat Corbșori)

„Eu sunt foarte mulțumită de primarul nostru. Cred că cel mai bun lucru pe care l-a făcut este că a construit podul peste Râul Doamnei. Oamenii treceau prin vad și, din păcate, a fost și o fetiță care acum câțiva ani a murit înecată. Eu zic că asta este cea mai mare realizare pentru noi. Primarul este gospodar și îl apreciez pentru asta.”

Mihai Comănescu (sat Stănești)

„Primarul își face bine treaba. Eu sunt mulțumit de el. Dacă ar fi toți primarii ca el, ar fi mult mai bine în țara asta! Noi avem nevoie de apă, asta se știe foarte bine, în rest nu mai vrem nimic. Dacă avem apă, e cel mai bine.”

Daniel Lascu Aldea (sat Poduri)

„Există și mulțumiri și nemulțumiri, adică întotdeauna e loc de mai bine. Oricum se vede că Primăria este alături de cetățeni. De exemplu, iarna asta nu am avut de suferit, chiar dacă a nins din abundență. Primăria a intervenit rapid pe toate drumurile, astfel că oamenii nu au rămas blocați în case, așa cum s-a întâmplat prin alte zone. Drumurile comunale arată bine, ceea ce înseamnă că ele sunt mereu în atenția primarului. În schimb, noi vrem rețea de apă și canal. Nu știu când vom avea, dar asta ar trebui să facă Primăria. Dacă le vom avea și pe acestea, oamenii vor fi și mai mulțumiți.”

Avida Nițulescu (sat Stănești)

„Avem drumuri bune, avem poduri construite, avem școli și grădinițe frumoase. E clar că primarul nu a stat degeaba. Eu știu că face și el după cum poate mai bine. Sunt convinsă că vrea să facă în continuare fapte bune pentru comună. Eu sunt alături de dânsul și îl respect foarte mult.”

Maria Lupu (sat Poduri)

„Suntem foarte mulțumiți de dl. primar. Să ne bage apă și e primar pe viață! În rest, nu avem de ce să ne plângem. Dânsul este mereu printre noi, ne ascultă necazurile și se implică să ne ajute.”

Constantin Nițu (sat Poduri)

„Este unul dintre cei mai buni primari pe care i-a avut comuna nostră până acum. Eu tot la apă mă gândesc. Ar fi un lucru extraordinar dacă ar ajunge și în satul nostru conducta de apă.”

Nicolae Vânătoiu (sat Corbi)

Eu îl apreciez pe dl primar pentru tot ceea ce a făcut în comună și îmi doresc să rezolve problema cu drumul pe care mergem către pădure. Pe noi ne ajutăfoarte mult acea cale de acces,care acum a fost închisă.”

Nicolae Prodea (sat Corbi)

Mă întrebați ce a făcut bine? Eu mă întreb ce n-a făcut bine!... Realizările din ultimii ani se văd la tot pasul. O singură sugestie aș avea pentru dânsul, și anume să aibă grijă mai bine de drumurile comunale.”

Viorica Șerban (sat Corbi)

„N-am avut primar mai bun ca dânsul! A făcut totul bine. A știut pe unde să alerge și a rezolvat problemele.”

Omul sfinţeşte locul!

Căminul Cultural Corbi a fost reabilitat atât la exterior cât şi în interior. Lucrările au început în 2006 şi s-au încheiat în 2010. În interior au fost amenjate o sală de spectacole, sală pentru festivităţi, muzeul, biblioteca şi Biblionetul. Investiţia a costat 7 miliarde de lei, la care se adaugă cheltuielile legate de reabilitarea, extinderea şi dotarea sediului Primăriei.

În 2006 au început lucrările de modernizare şi la Căminul Cultural din Stăneşti cu fonduri locale, lucrări ce desfăşoară şi în prezent. Reabilitarea a vizat acoperişul clădirii, înlocuirea tâmplăriei, reamenajarea sălii de spectacole şi amenjarea unei sălii de festivităţi.

Sală de festivităţi în Căminul Cultural Corbi

Căminul Cultural Stăneşti

Interior, Căminul Cultural Corbi

Căminul Cultural Corbşori

Grădiniţă şi loc de joacă în satul Stăneşti

Tot cu fonduri locale au mai fost reabilitate alte două Cămine Culturale, și anume cele din Corbșori și Poenărei. La căminul din Corbșori a fost reparat acoperișul și s-au efectuat lucrări de renovare atât la exterior cât și în interior. În cazul căminului din Poenărei, lucrările nu s-au finalizat încă. Până acum a fost reparat acoperișul și a fost montată tâmplărie termopan, urmând ca în acest an să fie efectuate renovări interioare și exterioare.

În perioada 2010-2011, pe lângă modernizarea unităților de învățământ, Primăria a amenajat și locuri de joacă pentru copii. În poză se observă grădinița, școala și locul de joacă de la Stănești. Locuri de joacă au fost amenajate și la Corbi, Pârâieți, Corbșori și Jgheaburi. Investițiile au fost făcute cu fonduri de la bugetul local.

Drumul Dispensarului din satul Corbi a fost peitruit așa cum majoritatea drumurilor locale au fost întreținute an de an.

Anul acesta sediul Dispensarului uman din satul Corbi a intrat într-un proces de modernizare ce constă în înlocuirea acoperișului, împrejmuire, amenajarea unei săli de așteptare și zugrăveli interioare și exterioare.

Dispensarul Corbi

Drumul Dispensarului Corbi

Dascăli de ieri și de azi

Ce denumire reprezentativă să-i atribuim Școlii din Corbi?

Această întrebare legitimă o adresăm intelectualilor și cetățenilor corbeni, care cunosc cel mai bine perioadele și etapele de evoluție a învățământului în comuna noastră. Este cunoscut faptul că locuitorii din Corbi au avut în trecut, ca și în prezent, dascăli competenți (învățători, educatoare și profesori), cu vocație profesională și managerială, cu înalt spirit civic, personalități care s-au implicat cu perseverență și onestitate în întreaga viață spirituală. De aceea, prin conținutul acestui material, supunem consultării și dezbaterii publice a corbenilor mai multe propuneri de denumiri pentru Școala din Corbi, dintre care, pe cea mai reprezentativă, s-o atribuim în perspectivă instituției noastre de învățământ.

1. Învățătorul Dumitru D. STANCIU (1883-1962), născut în Corbi, care timp de 25 de ani a slujit cu devotament învățământul din localitate.

2. Învățătorul Ștefan T. MINCULESCU (1868-1953), născut în localitatea învecinată, Brătieni (actuala comună Brăduleț), județul Argeș, căsătorit din anul 1898 în comuna Corbi, fiind cadru didactic titular al școlii din Corbi o perioadă de 35 de ani (1897-1932).

Împreună cu colegii de școală, cu părinții tinerelor generații de elevi corbeni și cu autoritățile de odinioară, Ștefan T. Minculescu (învățătorul, directorul de școală, directorul de cămin cultural și președintele Cercului Cultural Corbi), s-a implicat activ în dezvoltarea învățământului și culturii din comuna Corbi.

3. Învățătorul și profesorul de matematică, Ion A. ILINESCU (1907-1999). Mai bine de 36 de ani a instruit și educat numeroase generații de elevi și săteni corbeni, dovedind dăruire profesională și stăruință exemplară în predarea matematicii.

Evident că pot fi formulate și alte propuneri documentate privind acordarea denumirii școlii noastre. În acest sens vă solicităm, dragi corbeni, să vă exprimați punctul dvs. de vedere, întrucât opinia dvs. obiectivă este esențială.

Învățătorul Dumitru D. STANCIU (1883-1962)

Fiul său, renumitul medic chirurg, Marian Stanciu, ne mărturisea în anul 1966: "Dascăl originar din comuna Corbi, tatăl meu a predat peste 25 de ani la școala din satul natal Corbi. Împreună cu învățătorii școlii, cu primarul de odinioară Iosif Dordescu și cu preotul Ioan P. Ariniș, tata a militat pentru obținerea de către corbeni a izlazurilor din Poienile Vâlsanului și Poduri, terenuri necesare pășunatului animalelor. De asemenea, a ajutat la înființarea Băncii Populare comunale Victoria, iar prin intermediul Societății Temperanța, dânsul educa elevii împotriva consumului de alcool și a fumatului.

Tata avea înclinații poetice, lăsând, în final, scrise personal, două caiete de versuri, ca o frumoasă amintire familiei sale. Dorința-i părintească a fost ca, pe crucea mormântului său (loc de veci existent în cimitirul bisericii de pe Dealul Flămânda din Câmpulung Muscel), să-i fie scrise versurile proprii:

"Un sicriu și-un leagăn
Așteptau în piață;
Cel dintâi, un mort,
Cel de-al doilea, viață.
Nu știu cine însă
M-a-ndrumat să scriu:
Moarte pe-acest leagăn,
Viață pe sicriu!"

Prin aceste versuri, tata își exprima credința sa puternică creștin-ortodoxă și posibilitatea trăirii, după moarte, a unei vieți veșnice."

Învățătorul Ștefan T. MINCULESCU (1868-1953)

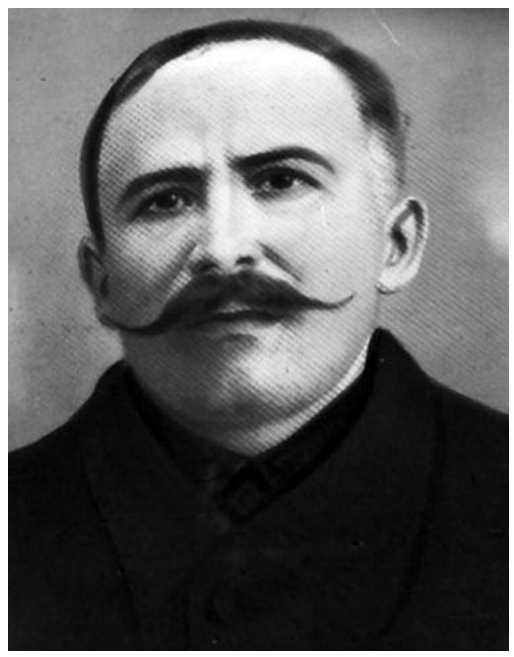

S-a născut în anul 1868 în fosta comună învecinată, Brătieni (azi Brăduleț), județul Argeș, tatăl său fiind preot, iar mama - țărancă cu gospodărie individuală. În anul 1898 s-a căsătorit cu Elena Oțeleanu din Corbșori, Argeș, cu care a avut patru copii. Timp de 35 de ani (1897-1932) a predat ca învățător titular la Școala primară din comuna Corbi, județul Muscel. Absolvent al Seminarului Teologic din Curtea de Argeș, Ștefan Minculescu a renunțat să fie preot, pentru a deveni învățător și educator al tinerelor generații de elevi. Potrivit de statură, cu mustăți și ochi negri, îmbrăcat în costum național compus din: pălărie de fetru pe cap, cămașă albă din pânză de bumbac, cu ornamente cromatice la mâneci și poale, vestă și haină din postav și pantaloni din material fin, de șai, Ștefan Minculescu părea contemporanilor săi ca direct scoborâtor dintr-o familie de personalități muntene.

În anul 1888 a intrat în învățământ, predând nouă ani consecutivi la Școlile din Bălcești,

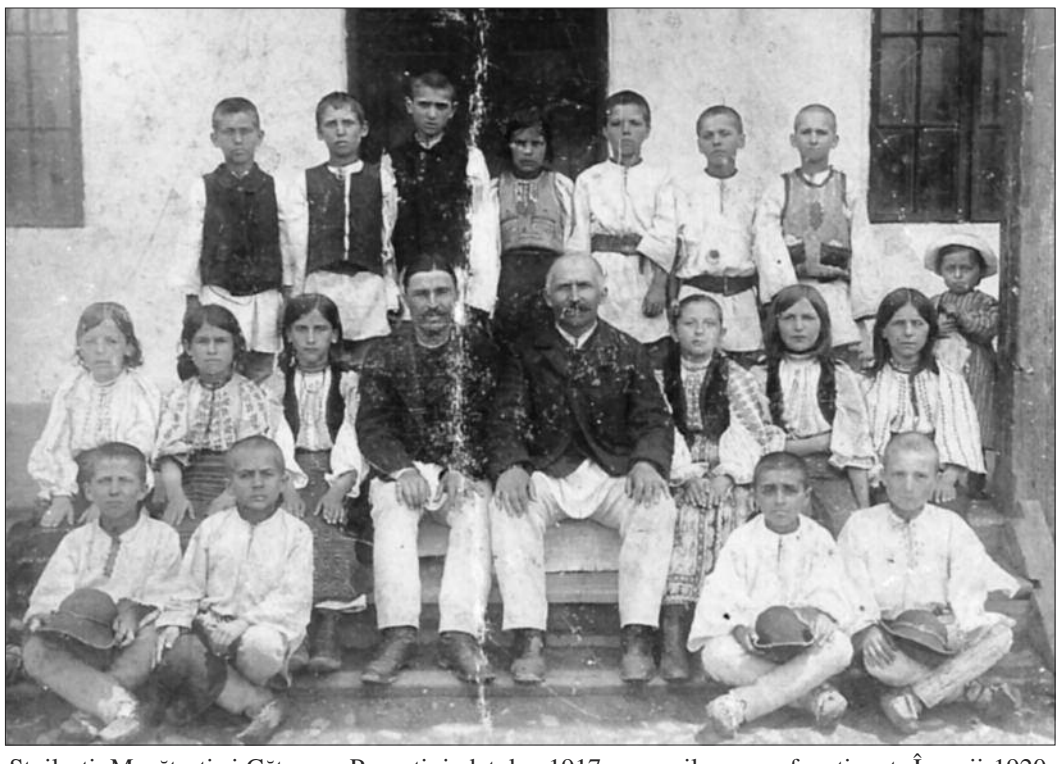

Stoilești, Mușătești și Cătească-Popești, județul Argeș. În anul 1897, înv. Ștefan Minculescu s-a transferat la Școala primară din comuna Corbi, județul Muscel, unde, până la pensionare în 1932, a desfășurat o bogată activitate instructiv-educativă, social-culturală și edilitar-gospodărească. În activitatea sa de învățător și director de școală, o preocupare deosebită a fost diminuarea semnificativă a analfabetismului în localitate (de la aproximativ 90% existent în anul 1897, la de 10%, în 1932); de asemenea, construirea unui nou și spațios local de școală și înzestrarea acestuia cu material didactic necesar sistemului de învățământ (hărți geografice, tablouri istorice și religioase, corpuri geometrice ș.a.).

Mereu în fruntea sătenilor, înv. Ștefan Minculescu a mobilizat populația comunei în scopul construirii unui nou, spațios și frumos local de școală. Intelectual perseverent și hotărât, Ștefan Minculescu a reușit să obțină aprobarea pentru construcția acestui local chiar pe terenul destinat ridicării unui Ocol Silvic în satul Corbi, intervenind personal la Spiru Haret, Ministrul Instrucțiunii Publice și Cultelor, și ajungând până la Ministerul Domeniilor-Casa Pădurarilor.

Cu o arhitectură specifică zonei muscelene, construit din lemn și învelit cu șiță, având trei săli de clasă, mari și luminoase, cancelarie și bibliotecă, edificiul de învățământ a fost finalizat în anul 1906. Noul local dispunea și de curte pentru recreația elevilor, grădină școlară (4.200 m.p.), teren pentru câmp de experiență (3,50 ha.) și 8,50 ha., teren cu care a fost împroprietărită școala (respectiv, în zona Corbi-nord, la o distanță de 2,5 km.). În grădina școlii, elevii îndrumați de învățători, cultivau legume, dar și pomi fructiferi de soiuri care se adaptau cel mai bine condițiilor climaterice colinare (pruni, meri, peri). Astfel, corbenii luau cu încredere puieții de pomi fructiferi din pepiniera școlii și îi plantau în livezile din gospodăriile individuale, dezvoltându-se pomicultura în localitate.

Datorită înfăptuirilor edilitar-gospodărești din acea perioadă, Școlii Corbi i s-a acordat titlul: unitate de învățământ de "tip urban".

În anul 1898, școala era frecventată de 50 de elevi, din totalul de 220 de copii de vârstă cuprinsă între 6 și 12 ani. În timpul Primului Război Mondial, Școala Corbi a fost condusă numai de învățătorii Ștefan Minculescu și Ion Rădulțoiu. O perioadă din anul școlar 1916-1917, cursurile nu au funcționat. În anii 1920-1921, numărul copiilor de vârstă școlară (de la 7 la 12 ani) era de 108 băieți și 108 fete și 52 băieți și 54 fete (de la 12 la 16 ani).

Fiind ocupați cu munca în gospodăria părintească, cu paza și îngrijirea numeroaselor animale - în special a oilor - îndeletnicirea tradițională a corbenilor, elevii nu frecventau cu regularitate cursurile școlare.

Până în anul 1905, la școală (care avea numai o singură clasă și o cameră pentru învățător) veneau foarte puțini copii (10-15). Mentalitatea de odinioară a părinților despre școală poate fi sintetizată în două fraze rostite de ei: "Carte să învețe cei care vor să se facă preoți și învățători! Copiii noștri au cu ce să trăiască".

La început, primul învățător al școlii din comuna Corbi a fost preotul Ioan Hulea, având-l ca "monitor" (persoană care menținea ordinea și disciplina în clasă în lipsa învățătorului) pe Ioan Bucurescu din localitate, până când a venit învățătorul N. Găbrian din Bughea.

Fiind ocupat cu activitățile bisericești, dar și cu cele sociale specifice satului Corbi (îngrijirea moșiei comunei Corbi, până la împărțirea acesteia la săteni, în anii 1882-1883, arendaș fiind Anton Paul din Câmpulung Muscel), preotul Ioan Hulea nu venea în fiecare zi la școală. În această situație, suplinirea la ore o asigura învățătorul Ioan Bucurescu.

Succesorul învățătorului N. Găbrian a fost învățătoarea Aneta ("cocoana"), soția picherului Nicolae Andreiaș din Corbșori.

Din jurul anului 1865 până în 1922, Școala primară din Corbi a avut pe următorii învățători: Ioan Bucurescu, Alexe Arnăuțoiu (Nucșoara), Apostol Stere Bizon (Albești), Dumitru N. Ștefănescu (Jugur), I. Vișoiu (Vișoi), N. Găbrian, I.R. Popescu (Putineiu-Vlașca), Aneta N. Andreiaș, Ștefan Minculescu și Gh. Bunescu (din 1897), I. Sinescu, I.I. Rădulțoiu (1905), Filofteia Păcescu, Maria N. Ionescu-Hera (1912), Dumitru I. Stanciu (1914), I.G. Mărtoiu (1914), Constantin I. Andreescu și Ion Năstase. Dascălii Ștefan T. Minculescu, Dumitru D. Stanciu, Constantin I. Andreescu și Ion Năstase funcționau și în 1922, conform consemnării remarcabilului monografist muscelean Constantin Rădulescu-Codin.

(Va urma)

Prof. Ion I. Ilinescu

„Rapsodia Păstorească”, Ediția 42

Pentru comuna Corbi luna mai înseamnă mai multă bucurie. Pe 6 mai va avea loc marea sărbătoare a urcatului oilor la munte, o sărbătoare deosebit de importantă pentru locuitorii din zonă.

„Noi, corbenii, ținem foarte mult la această sărbătoare tradițională privind păstoritul montan, pentru că reflectă cu autenticitate obiceiurile strămbunilor noștri și frumusețile portului popular. Cu această ocazie este scoasă în evidență viața ciobanilor în vârstă și ambițiile ciobanilor tineri, care vor să aibă mai multe oi, mai frumoase și mai sănătoase. La acest eveniment sosesc în localitate toți cei plecați la orașe pentru ca la finalul evenimentului să-i vadă pe ciobanii noștri care își iau turmele de mioare și urcă în vârf de munte. Tot în cadrul evenimentului ne vom întâlni cu cele 22 de cupluri care vor fi premiate pentru 50 de ani de căsnicie. Așteptăm formații artistice, cu specific păstoresc, din județele Sibiu, Vâlcea și Gorj, cât și din comunele învecinate localității noastre, care, împreună cu formațiile din Corbi, vor întreține atmosfera de sărbătoare pe toată durata evenimentului”, a declarat Primarul Mihai Ungurenuș.

Ansamblul de fluieraşi al tinerei generaţii

Martirul Sfintei Lumini, din anul 1326

În anul 1326 erau trei sultanate turcești, unul în Damasc, unul în Egipt și unul în Babilon. Ce au zis turcii? Când vin creștinii la Ierusalim să serbeze Paștile să nu le dăm voie să slujească, până ce nu vor plăti taxa de 9.000 bani de aur, căci turcii nu cred în Hristos. Patriarhul ortodox Ioachim n-a avut de unde să plătească suma, întrucât creștinii ortodocși erau puțini în Ierusalim și doar 100 de preoți, căci erau religii altele, de tot felul. Dar sunt două străzi de armeni în Ierusalim, moșieri, bogați mari, ei au zis: Plătim noi taxa!

Dar turcii i-au întrebat: „De ce iese Sfânta Lumină numai la ortodocși și nu iese și la voi?” Armenii au zis: „Pentru că ortodocșii numai ei slujesc la Mormântul lui Hristos și pe noi ne-au dat la o parte”. „Dar, dacă veți sluji voi, va veni Lumina?” Noi plătim și taxa – au zis armenii – Lumina va veni la noi la armeni!” Turcii au zis: „De nu iese lumină la voi, o s-o pățiți!” Noi îi scoatem pe ortodocși din Mormânt – și l-au luat pe Patriarhul Ioachim și l-au închis în Mănăstirea Sfântul Sava, din Ierusalim, cu toți preoții.

A zis Patriarhul: „Dacă nu ne lăsați să facem slujbă la Mormântul lui Hristos, o să facem la Biserica Sfântul Iacob, care este aproape de Mormânt”, iar turcii le-au dat voie ortodocșilor la aceasta. Dar turcii au pus de pază peste ei doi turci, generali de armată, ca să nu vină vreun creștin la Mormânt. Creștinii au început a plânge și au zis că s-a supărat Dumnezeu pe ei și I-a îndepărtat de la Mormântul lui Hristos, dar patriarhul le-a zis: „Nu vă temeți, că are să se facă minune mare”.

Armenii ziceau că Lumină la ei o să vină. Iar Patriarhul zicea că de va vrea Hristos să iasă Lumină la ei, n-avem noi ortodocșii ce face. Armenii au făcut slujba și ziua și noaptea, dar n-a mai venit Sfânta Lumină. Turcii le-au zis: De ce n-a venit Sfânta Lumină, că ați plătit taxa? În același timp, ortodocșii făceau slujba tocmai a doua zi, pe când răsărea soarele și când a zis patriarhul: „Hristos a înviat!”, un stâlp de marmoră din Biserica Sfântul Iacob a crăpat și a ieșit Sfânta Lumină în vârful Stâlpului. Patriarhul a pus o scară și au luat Sfânta Lumină din vârful stâlpului și în acest fel Sfânta Lumină a ieșit tot la ortodocși.

Generalul turc de pe vârful stâlpului, care păzea acolo pe stâlp, a strigat: „Cred în Hristos!” Celălalt general de lângă el i-a și tăiat pe loc cu sabia capul celui ce a strigat că crede în Hristos. Generalul turc convertit și devenit martir al Sfintei Lumini are moaștele în Biserica Sf. Iacob.

Văzând turcii că Sfânta Lumină a ieșit tot la ortodocși, au pus un ciuber cu murdărie înaintea ușii Sfântului Mormânt și fiecare armean trebuia să mănânce câte o lingură de murdărie și în acest fel i-au spurcat turcii pe armeni. Astăzi, stâlpul care a crăpat când a venit Sfânta Lumină este pus spre închinare chiar la intrare în Biserica Sfântului Mormânt.

Coloană crăpată de Sfânta Lumină la 1362

De aici se vede că Iisus Hristos numai o Biserică a întemeiat - pe cea Ortodoxă - aceasta este mântuirea lumii. Sf. Lumină este dovada că numai ortodocșii sunt pe calea adevărului lui Hristos, cale ce duce sigur la Ceruri.

Extras din “Pelerinul Român”

Omul sfințește locul!

Biblioteca și Biblionetul

Amenajate la etajul întâi al Căminului Cultural Corbi, Biblioteca și Biblionetul pot fi accesate de către toți locuitorii comunei, fără taxe. Prin programul Biblionet există acces la calculatoare și la rețeaua de Internet. De asemenea, biblioteca s-a aflat în atenția Primăriei, fiind dotată în permanență cu volume și cărți de specialitate.

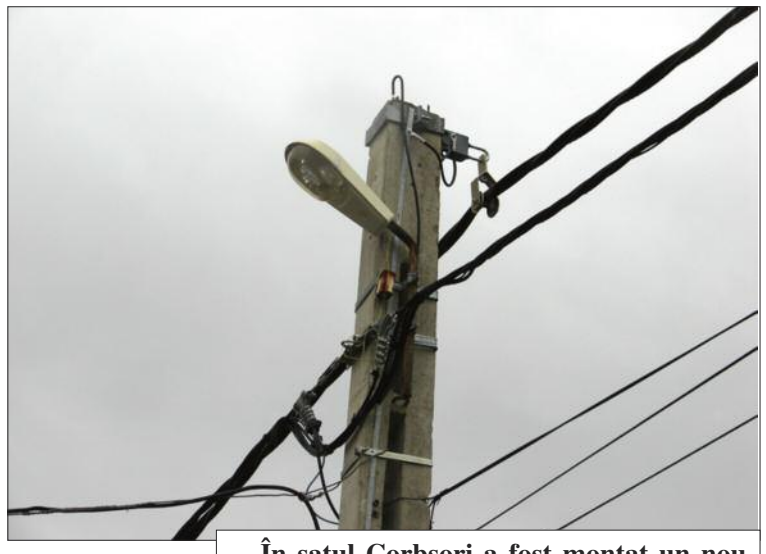

În satul Corbșori a fost montat un nou punct de transformare. Totodată, au fost schimbate cablurile din rețea în satele: Corbșori, Corbi Nord și Corbi Centru. Nu în ultimul rând, au fost montate lămpi ecologice în toate satele, iluminatul public fiind acum mai modern și mai ieftin. Lucrările au fost realizate cu fonduri de la bugetul local.

Fântâna și Crucea, monument istoric din satul Poduri, au fost amenajate de către Primărie cu fonduri proprii, în anul 2010.

Parcul din fața Primăriei Corbi a fost amenajat în acest an cu fonduri locale.

REDACȚIA

1. ADMINISTRAȚIE:
Moisescu Mihail
Groșanu Elena
Anghel Viorel
Georgescu Ion
Popescu Lică
Ciobanu Lori

2. ÎNVĂȚĂMÂNT:
Ungurenuș Maria
Miu Maria
Moisescu Codruța
Rotaru Cristina
Ghiniță Carmen
Stânciulescu Carmen
Anghel Simona

3. CULTURĂ:
Ilinescu Ion
Sturzeanu Daniela
Badea Maria
Rotaru Claudia

4. RELIGIE:
Sturzeanu Dumitru

5. SOCIAL:
Stăncescu Cecilia

6. AGRICULTURĂ:
Săvescu Viorica
Moroi Eugenia

7. SPORT:
Comănescu Costin

8. GRAFICĂ:
Moisescu Daniel

FONDATORI:
Mihai Ungurenuș
Primarul Comunei Corbi,
Consiliul Local Corbi